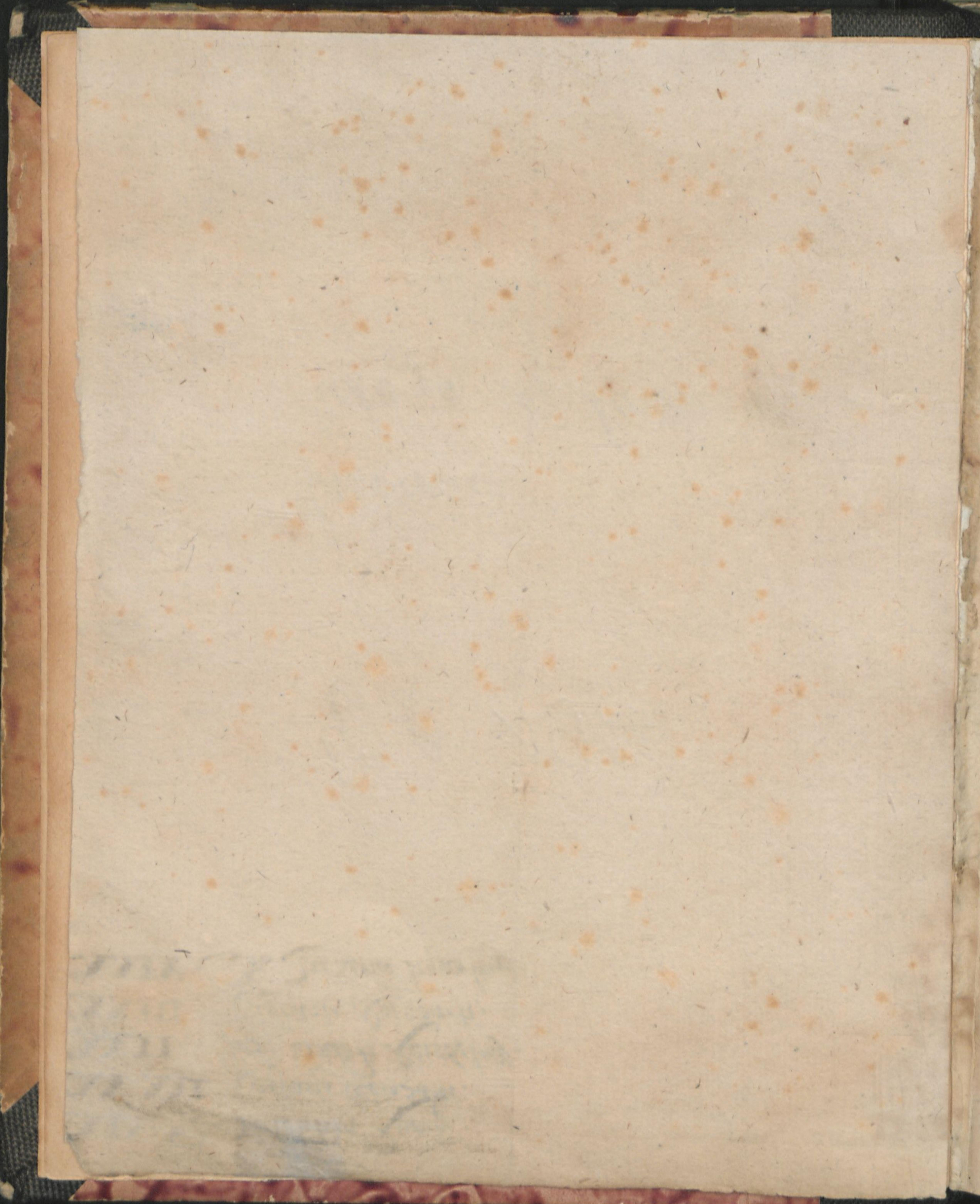

- CXIX. D. Valentini Ruprij.
CXXII. Casparis Reinhardi.
CXXIII. Jos: Ernesti Reichelij.
CXXIV. Casparis Reinhardi.
CXXV. Dr. Zachariae Fingerlingij.

66 1926

Griseus
Göttinga di laebissimo

111

CC 3777.

CARMEN HEROICUM

IN CUNAS DO-
MINI ET SALVATORIS IE-
SU CHRISTI, DEI ET MARIAE
Virginis Filii.

In Illustri Illustriss: Principum
Anhaltinorum Gymnasio

INDULTU SUPERIORUM
In Solemni & frequenti Pancgyri
recitatum

à

JOACHIMO RESIO

Jesniz : Anhalt:
iv. Non: Jan:

ANNO

cic. loc. XXVI.

SERVESTÆ

Excudebat Zacharias Dörfferus.

AD
MAGNIFICOS AMPLISSIMOS, CLARIS.
simos, & Consultissimos.

VIROS

- DN. M. MARCUM FRIDERICUM VVENDELINUM
Illustris Gymnasi Anhaltini, quod est Servestæ, Re-
ctorem & Theologo Physices Professorem.
DN. M. PETRUM à JENA, Professorem ejusdem extra-
ordinarium, & Scholæ ibidem Rectorem.
DN. GODEFRIDUM KETVIGIUM Illustriss: Prin-
cip: Anh: in Aulâ Dessavianâ &c. à Secretis.

PRÆCEPTORES ET PROMOTORES
omni reverentia & pietatis studio colendos:

Hη ὅπι τρίτος ἦλθε περιπλομάρων ἐμιστῶν,
Ἄνδρες ἄγαν κομόωντες ὅπισήμη τε νόῳ τε,
Ἐξότε δὴ Μάσησιν ὀλυμπιάδεσιν ὅποιδὸς,
Ἐν μὲν Σερβεσῆ θαλεῖη σατὸν ἵχυ Θέρεσκον,
Αἰνῶς ὑμετέρῃ τερφθεὶς πανθελύεῖ Φωνῇ.
Αλλ' ὅτε καῖτι ἔχω γάτερ σὸν ὄφέλοιο γενοίμην
Καὶ φένθεντο εἶδεν εμοὶ ἔσενης πολλὰ πορέζεν,
Λεπτὸν ἐπθύνο τόδε τῆς χάριτος πειμήρον ἔσω.
Τύμεες, αἴτιω, δέξασθε δὲ περφρενιθυμῶ,
Ἐνδυκέως καὶ ἐμὰς μετ' ποθε κομίζετε Μάσας.

V. Magnif: Amplitud: & Clarit:
Obedient: Off:

Fachimus Resus.

EKA

ΕΚΑΤΟΝΔΤΩΚΑΙΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΣΤΙΧΟΣ.

Αμμεδέοντα θεὸν πάντων διώρεσθαις,
Εύδοκίμων καὶ Ἀριστήων πολύαινθρωποι,
Ἴμμεναι αἰτημένως, πεπυρμένα χείλεα λύσας,
Παῦλος ἔπειν, ἐών ἐκλεκτὸν, σκεῦος ἵστη.
Δυσάγεις δὲ; Θεῶν δὲ πάντα ὄψιν ἔλεξον.
Παγκενέτεραν δὲ πάντα χθόνα ὅσα πνέει τε καὶ ἔρπει,
Καὶ τῶν ὅσα χρηνοτερίβεται σὺν ὕδαι λόγω.
Οἰωνὸς δὲ τὸ πρῶτον, εὔπερα τέκνα γενέθλιος,
Οὐρη, αἴγαλλόμηνα περύγων πολυανθεῖ χρηιτό.
Εἴτα θεωρήσεις νεπόδων χύσιν ἥλιθα πολλὴν,
Οἰκτῆς καλὰ ρέεθρα θαλάσσης σὺν θαλῇ σὺν θα
Νήχοντας. Αἶμαδις παμπολλάτε πανει μῆλων
Καλῶν, καὶ μεγάλων, καὶ ιοδνεφὲς εἰρηνέχοντων.
Ταῦτα δὴ διεργανόεντα ἀπ' ἐπλεῖστα πάντα Τοκῆς,
Ημέες ἀλλ' αἴγαθῶν δημιουροῦσι μὲν αἰπάντων,
Οὐδὲ οὐς διπλάκας μετόπιθεν γεγονότα.
Μείζονα πῶν δὲ πέλας, πολυμόρφος ὅπποτε κόσμος
Ευκίον, ἐξ αρχῆς πετέλεσο τεμέθλια τέχνη,
Μακρὸν δὲ πέλιον τὸ σὺν μακρῷ σῆσεν ὀλύμπῳ,
Οὐς φαίνει θυητοῖσιν δὲ πάντα χθονὶ στον ἔδυσιν,
Ἴπποις ἐμβεβαῶς, σμερδνὸν δὲ δημέρητας ὅσοις
Χευστὸς καὶ λοφίς, λαμπραῖς δὲ ακτῖνες ἀπ' ἀγρῆς
Λιθομάτως σίλευσι, πολλὰ πρέπει φον δὲ παρειαῖς
Λαμπραῖς διπλαῖς παλὸν πατέχεστι περίσσωπον,
Τηλαυγέας, χαρίεν δὲ πελεῖ χρεῖ λάμπεται ἔσθρον
Λεπτεργέας πνοιῆς ἀνέμων, ταῦτα δὲ ὀπέεις ἴπποι.
Ταῦτα δὲ ψιστοῖς μόγις ἐξετέλεσο τεργνίων,
Ηνίδει μερόεν τὸ φόως απέλαμπε σελήνης,
Ἄτερα πεπανθανόνθ', οἷς διεργανὸς ἐσεφάνωται,
Πληγάδες θ', οὐδεὶς τε, τὸ καὶ θένθρωπον ὠρίων,
Ἄρης θ', ἦ καὶ ἐπώνυμον ἔνομά δινάμαξης,
Ἴπις αἱ τρέφεται, καὶ τὸν περίωνα δοκός,

Οη δ' ὀκεανοῖο πεφυγμένη σῇ λοέτεων.
Τόπο δ' οὐεξβάνει τολλὸν τάδε διάραπτα παῖς
Οπέϋ Φρεγνέων ὁ Θεὸς χραισμήτορε φωτῶν,
Μάνιογενῆ ἔσν γὰ τόρεν τερεάζυι κόστια.
Οφρε κεν ἀμπλακίνς τοις ἐλλαβε μοιρανεταίται,
Αυτῷ ενι τὴν πάσι μέλχουσι ἔχοιμε,
Λοκελέως οἰκεύντες σὲ δένδρῳ παρερδείσω.
Τηλυγέτην δὲ οὐ γὸν ανείρεαν ηδὲ μεταλλᾶς,
Λύσθε φυτὸς χενετήρ τοιαῦτα δὲ ἔργα τελέσατο,
Λιρράτων ὅλων απ' γλυμποιο καρύνων;
Τόπο διπεκέως αἰαβάλομαι ἔχαγορδίνῳ
Καδδιώμαν, σφέτεροι τολμάτω δητοράκάδν.

ΑΡΧΙΓΕΝΕΘΛΩ Αδείμδυσήν γέδατο μήλῳ
Αφραδέως, τόπερ οὐ κατλικρήδεμι θάνοιτις
Δῶκεν, ύδρης δολερῶς σφαλθεῖσα παρ' αἰολονάτῃ.
Μαλθακὰ ἥπις ἐφη, κακὰ δὲ φρεσὶ βιογοδόμοις.
Καὶ γδέ επιειδὴ ἐφιέμψι θάτεροι τά δε εἴπεν ἐκείνοις
Τψιμέδων. δένδρες απέχεσθε απ' εἰνοσοφίλῃ,
Εὐχλός σὲ μέσω γῆπις ριζώσατο κήπῳ,
Ἄιδησιν παρέχοσα βρετοῖς ἐφλότε κακῷ τε.
Εἰ δέ ύμᾶς φαγεῖμει πραδίη καὶ θυμὸς αἰώνει,
Οὐ ποτε κεν θανάτῳ παλύζετε κῆρα μέλαιναν.
Πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ τέτυκται τηλεθάνατα,
Ογκυλα, καὶ συκαὶ, καὶ μηλέα καὶ λαόκαρποι,
Λυγλαὸν σὲ γάτων αἰδεῶς περικνίζετε καρπὸν.
Ηδὲ αἰλιχομένη ὁ φις αἴολος αὐτίον ηύδα.
Οὐχ ύμᾶς αἰνὴ θανάτῳ ἐπελέσεται γάρ,
Οἶδε γδέ εὐ οὐ θεὸς καὶ τὸν φρένα καὶ θυμὸν,
Τμέας, σὲ γάτων ὅποτεν δένδροιο φαγούστε,
Αἴψα όμοιγαδὲ αὐτῷ σοδιν τε νοούν τε.
Ως φάσι, καὶ γονέων μηκιστα πεπείθετο θυμός,

Λυθεῖ.

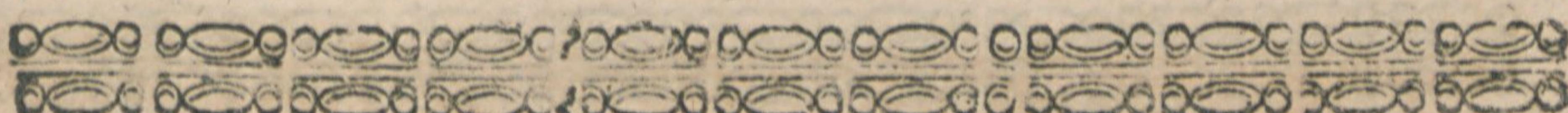

Αμφοτέρω δ' ἄρ' αὐτὸν ψικόμενον δένδροιο φάγοντες
Αἰθρώπων σωάπατη γένδυμέγα τῆμα κίλυδον.
Καὶ γέδε πεῖσται τῷ Φορᾷ οὐκτοῦτον επακόδιον,
Τψιμέδων ἐνόστη, μάλιστα ποτέ αποθυμῶν,
Οὐαδὲ οὐ περάπαν τωρὶ λαμπτέοντι ἔκτην,
Φερασάμην δ' αὐτοῖς θάνατον ηὔκη μέλαναν,
Εἴρετε δυσήνως, τοίνυν Φθεγχαῖον Φωνήν,
Τηλεμέγυντος Βαθίσου τῷ χρονός δέτοι Βέρεθρον,
Ηχιστοδέειαι πετύλαμην χάλκεον γόδας,
Τόσον ἐνερθεῖσις, οσσον γέρανός δέτοι απάντης.

Ως Φάτο. Τῶν δ' αὐτῶν λυτοῦ γναταὶ Φίλον πέρι,
Αὐτὸς δ' αὐτοφασίη επέων λάβεν, ηδὲ τῷ οὐρεί^{το}
Δακρυόφιν ταλπήθεν, θαλερή τε ζεχεῖσθαι Φωνή,
Οὐδέποτε αὐτοπλακίης βαρυτήμοντος ἐπλευτοῦ λακή,
Εἰ μήγε αὐτοφύτοιο τατέρης λόγος ἐκ Φάετον φῶς,
Αὐτὸς τοι, εαγομένης τοι ὁλοφύρατο, ηδὲ ἐσύωσε.
Πληγῆσιν γέδε αυτὸν αἰνελίηστο δαμάσας,
Μητρέτοις Κίσερέτοις Μαρίνης τασσόδυσατο κόλπον,
Οὐρα τοδας θειμινέναλιγκιτος, οὐρα τε χειρας,
Οὐραλιῶν τε βολας, κεφαλήν τοι, εφύπερθε τε χαῖτας,
Παμμεδέοντος ἑοιο Πατρὸς χέλοντος αἰνεσατο,
Ηδὲ αὐτὸν θέλων Φίλον ἐξ ἐχθρῶν τελέσθε,
Θιητοῖσιν γέδε απασιν ἐπιζαφελῶς μφέσαινε.

Τρέψατο γαντρὸς εἰν γενετήροικτίεμονι θυμῶν,
Καὶ μιν Φωνήσας ἐπεια πτερφεντα τα τερσήνδα.
Γλαζιώ γενετήρ, καὶ έμῶν σπικέντη μύθων,
Εἰς τε τορδομένημνα μένεντα κόσμον ἑασον,
Οὐπως αἰδρεσμέοιο γεινες δόπο αἴσυμα πίσω.
Οπιένα θιησκήν ταττων τούτηρα αὐτοπλακιάων,
Βέλτερον αὐτῷ ἐμοίγε δούσατο, μὴ χάρην αὐτῷ
Αἰθρώπων ὅλον ἔθιτο οὐλεσησεν οὐλεθρω,
Θιησκοντος γέδε μέντος μόνοντος τὰς Στίτοις ἔται.

Ως

Ως ἄρα Φώνησεν. γενετήρ δέ μιν αἰλίον ήύδα.
Ταῦτά γε δὴ γέτω τελέσω, τέκνῳ, ὡς συκελούχος,
Καὶ γέδεμοὶ νόθῳ δέσιν χναισμῷ, γέδε πιθυμὸς
Ἐν σῆθεσιν ἐμοίγε σιδήρεος ἀλλ' ἐλεήμων.
Καὶ περ ἔκηπι ἐμῶν λελάθαιντο ἐφεγμοσυνάων,
Μῆλόν τε βδελυρῶς παλαμῆς ὀρέγοντο κακῆσιν,
Οὐ πιάπηλεγέως, μὴ βρεγχθίζωσιν, ἔειπον.
Ἐνθάδε τῶν γένεσιν αἰνθεώπων κεκοποῖ θυμῷ
Ἡθελον ἐξολοθρεῦσαν αἰνέξοδον εἰς Αχέροντα,
Τὸν πέρι χάλκεον ἔρητο ἐλήλατημάρφιδὲ τὸν νῦξ
Τεισοιχεὶ κέχυται, αλλ' αὖθις τεράχηλον ὑπερθε
Γῆς ρίζαν πεφύασι, καὶ σκιρεκάλοι θαλάσσης,
Ηχι Θεοῖς οὐτῆνες ταῦτα γέροντες θερέουσι.
Κειρύ Φαλακρού, ιότην διὸς νεφεληγεέταιο,
Ἐν τόπῳ δέρεντος πελάγεως ἔχαπα γαῖας.
Αὐτὸρέπειδὴ ὅμοιο δι' αὐδρὸς ὅπερ χθόνα πάσαν
Ἡλθεν αἴλιτροσύνη, καὶ ἐνὸς χάριν αὐδρὸς ἔχοιεν
Ἐιρήνην χαρίεσαν, αφαρ δὲ ταύτην εἰς αἷς
Βάσκηθι, καὶ σκέδαισον θυητῶν διπολιήδεα θυμῷ.

Πάρθεν τούτῳ πάρτη χαρίτων ἀποκάλλιπτο ἔχοιεν
Καλὴ, καὶ μεγάλη, καὶ αὐγλαστὴ γένεται,
Οὐποτε καὶ μήπω Φωτὶ βρετόεντι μιγεῖσα,
Τὴν λόγον Αὔτοπά παρπασῶν ἐκλέξατο κάρην,
Ησικόβριμωνα δῆ γαστρός περ αἴτιονοιο,
Εδυγνύμενος ζαθέντι βρετοειδεῖ σύγχυτα μορφίν.

Αλλ' ὅπερ ὠδῶν τούτος χρέν τούτο γεγονθεν ἥλθε,
μητέρων αγνοτάτης σύνθιδα κόλπου ἐάσασι,
Ἄφεντ χερισμήτωρ περ φόωστρὸς ἐπελήλυθε κόσμω.
Ἐν δὲ ἐπεστρέψαντα γλυκερὸν Φάτνηλίοιο,
Ἐλκον νύκτα μέλαναν ὅπερ χθόνα καρποδότεραν,
Θυητής θεοπόλις, ἐμαρπτε λύων μελεδήματα θυμῷ,
Ως κακόεργον ὄφιν, τῷ ἐπώνυμόν ὅπερ αἴλιθες

Δυσφη-

Δυσφημός Σατανᾶς, καὶ υβρίσις ἀγκυλομήτης,

Ἐν δεσμοῖς τοῖς νωλεμέως κρατερῶσι πιέζῃ,

Οὐ τε μάλιστα βερτῶν ὅππι τῆς χθονὸς διηθέντων,

Οἰχεται ἐνθα καὶ ἐνθα, μεμώς ξύμπαντας ὀλέσας.

Οὐ φερεῖ νέφος τε μέλαν κρυελλῷ βανάψιο σκεδάσῃ.

Τῷ γε σπηρεάνη κραδίπι καὶ χάλκεον ἥπορ

Ἐντὸς δὲ σίθεασιν ἔφυ, δ' ὃν πρῶτα λάβησιν

Λινθρώπων, ἔχθρος τε βερτῶν καὶ γαῖαν ἀπασι,

Καὶ μὴν ὅπτιχθονίοις ζωὴν αἴτιον ὄπιστη,

Ζωὴν αἱμερσίνην, τὴν δὲ χρόνον οἶδεν ὀλέσας.

Ηνίδε ψρανόθεν πλεονήκτις ἀπῆλθε Τονῆθος,

Ἐσατό γένει μάρφιν καλῶς χάπαλως χρεῖ σπάγγανα λεπτά,

Ανέρες ὡς πρῶτοι πάμπαν αἰσίμονος ηὲ πενιχροί,

Ωπνις χλαίναμεν καὶ ρύγεα πόλλα ἐνὶ οἴκῳ.

Οσα τε γένει διδῷ μακρὴν ὅππι γαῖαν ιόντι.

Οὐ περπάρεσθε δέδυστο διὸς μέγα χαλκοβατές δῶ,

Οὐ περικατέστητο πάρεθος μεγακήτεα πόντου,

Ωπνις καὶ στέργυμα ποδῶν περὶ γαῖα πετάσθη,

Τὸν δὲ αἴρεις περιπολεῖς περιδέδρομε παῖτη.

Ηνίδε γίνεται σενῆς σὺν κέκλιτο Φάτνη.

Πάχεται δέργαλέοις ρύγοις, καὶ τὸν αἰένοιο,

Τύψοθεν ἀνθεμάτως ἡμᾶς πόπιχνια κάμπων,

Ωρη χειμερίη, τὸν δὲ χρέος, αὐτῷρε εοικεν

Ἐνθα μέντιν, ὅππαί θανάτων ἔδοθε αἰσφαλές αἰὲν

Ἐπλετο, γένει αἰνέμοισι θνάσταται, ἀδέ ποτε ὅμερω

Δούεται, γένει χίων ὅπτιλναται, ήδε μάλιστρη

Πέπλαται αὖτε Φελος, Φανερὴ δὲ ὅπιδέδρομφος αἴγλη,

Τῷ ἑνὶ πέρπονται θεοὶ ὅλειοι γραμμαται πάντα.

Δυσήνως μάκιστα δομάται αἰκεῖ πόλιων

Σπείρεται αἴφραδες, καὶ πηλεῖς ἕρεχθόντες,

Οὐ φερει βιωθέντες μακρῆς σὺν δώματι ὀλύμπω,

Εὐφροσύνησιν ιανώμεσθα Διαμπερές αἰὲν.

Ως ἔρα παχνέντῳ ἐπειδὴ χείματῷ ὥη
Αὖτις ἐπῆλθε, δούςσα παλιντροφάλιγγας αἴλλας,
Βένθεα δ' αἰσήρικτα, καὶ ύγρα κέλος θαλάσσης
Οὐ ποδανῆς γενεῖς, οὐ πόσων συνθεστάων
Μυητίμδη, οὐ σεβέως διχώμεθα παιδὸν νεογνῶ,
Αἱ μορφίτε, κυσσόμδησ, Φίλον ἀνχένα πήχεε λάκη
Χειρώμεθα, καθὼς Νυμφὴ χαρίεσσα πέφυκε
Νυμφίου ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδεῖ δεσμῶ.

Ἄσπετα Νηπάχω ἔτεροι κανὸν δῶρα διδόσσονται,
Εἰς χρυσῷ λιβανοντι σμύρναν ποικιλόκαυλον,
Δώρων δ' ὄστα περὶ τὸν κραδίην κειμήλια κεῖται,
Δώσσομδη ὅπλι καλὸν καὶ θυμέσερον ἄλλων,
Δώσσομδη ἐυχαλάς καθαρεῖς διπόθυμος ιδίσαις,
"Ο φρεσὶ κακήν τε καὶ δέγαλένην διπόθυμον ἀλάλη,
Ηπις ἄριμετέρην καὶ τὴν πόλιν ὥχετο πάντη,
Καὶ νοον τὸν σῆθεον ἀπήμονα αὐδράσι δήσῃ
Δυσμωρέεσιν, αὐελπίσις τοὺς πατερίδας αἴσιαν
Εἰσβάλλοντε, ἀπαντὶ περὶ χεροῦ τώρεπτα χαλιὸν
Ἐσαμδήσοι, οσσι Φύλλα καὶ ἀνθεα γίνεται ὥη.

Οὐτος αἰσφαλέως κρυερεῖς μέγα πεῖραρ ὀλέθρευτος
Ἐκφυγέοντες, οἱ ἄμετέρων δύσαζε καρήνω,
Τὸν χειρούν μετόπισθεν ἐπ' ἤματι μηκεδανοῖσι
Πλιόσσομδη ἀγάναργη, περικαλλέσσα ὄστα ιέντες.

F I N I S.

Cl 1926

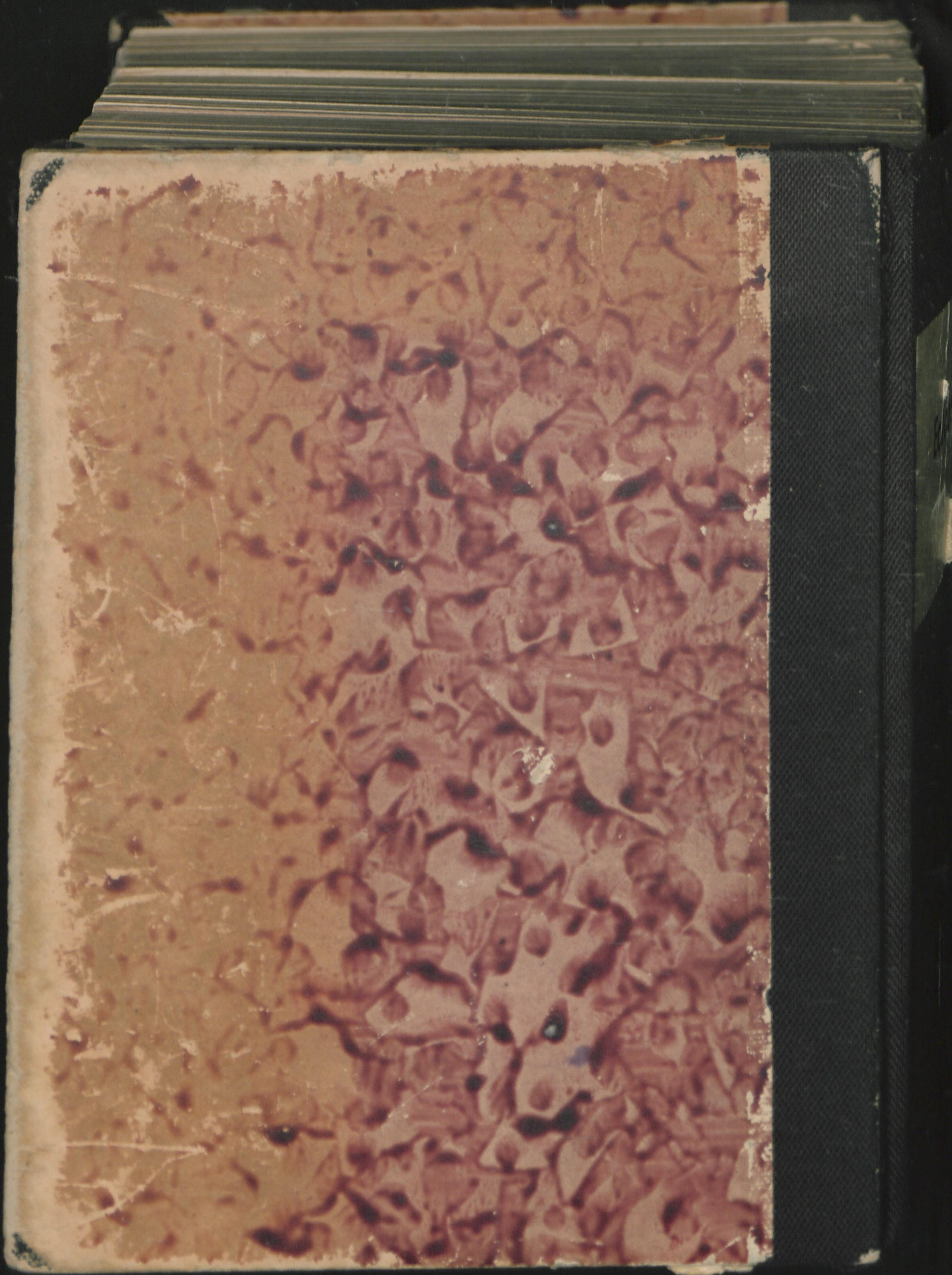

Stk. 6 = Handschrift

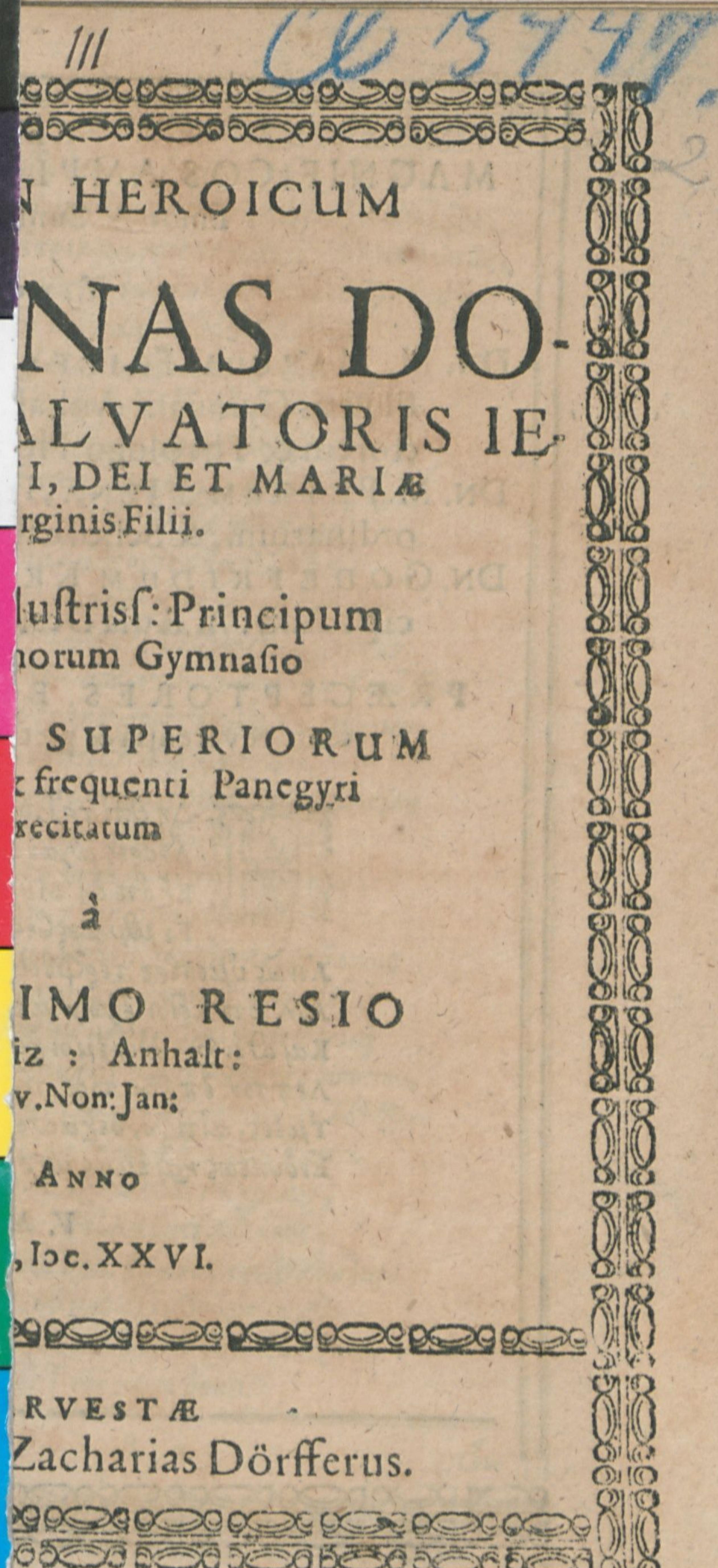
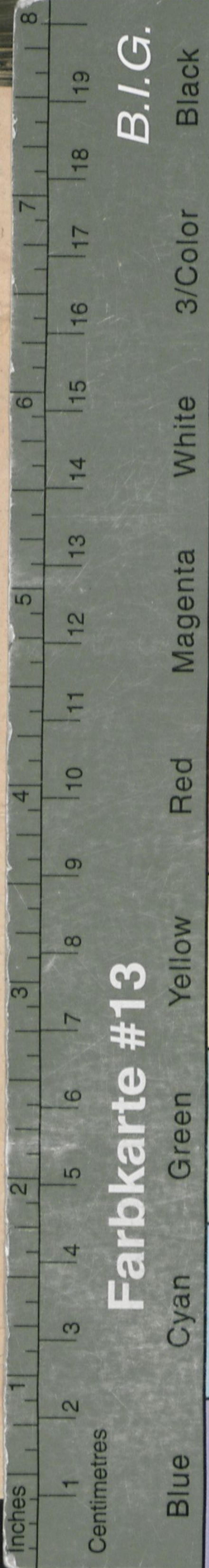
Sb.

Paul Friedrich
Buchbindemeister
Merseburg a. S.

VDA

Farbkarte #13

IMO RESIO
iz : Anhalt:
v. Non: Jan:

ANNO

loc. XXVI.

R V E S T A E
Zacharias Dörfferus.